

2- 7. Аллоҳ уларнинг қалблариға ва қулоқлариға муҳр босган ва кўзларида парда бор

16:46 / 11.05.2017 4002

بَأَدْعُ مُهَلَّ وَهَوَشْغٌ مُورَاصْبَأَ لَعَوْمَوْبُولُقْ لَعَوْمَسْ لَعَوْمَيْطَعْ

2- 7. Аллоҳ уларнинг қалблариға ва қулоқлариға муҳр босган ва кўзларида парда бор. Ва уларга улкан азоб бордир.

Коғирларнинг ўз қилғиликлариға яраша, нобакорликлари жазосига Аллоҳ уларнинг қалбларини муҳрлади, ҳидоят таъсир қилмайдиган бўлди. Қулоқлариға муҳр босди, ҳидоятни эшитмайдиган бўлдилар. Кўзлариға парда туширди, ҳидоят йўлини кўрмайдиган бўлдилар. Энди, қиёматда уларга улкан азоб бўлади.

Ибн Аби Ҳотим Ибн Амрдан ривоят қилишича, саҳобалар Пайғамбар алайҳиссаломга:

- Эй Аллоҳнинг Расули, биз Қуръонни ўқиб, бир нарсани орзу қиласиз, яна Қуръонни ўқиб, ноумид бўлгандек бўламиз, – дедилар. Набий алайҳиссалом:

- Сизларга жаннат аҳли ва дўзах аҳлининг хабарини берайми? – дедилар.
Саҳобалар:

- Ҳа, – дейишди. Шунда у зоти бобаракот «Алиф лам мим...»дан «...муфлихуун»гача ўқидилар-да:

- Булар аҳли жаннатлар, – дедилар. Саҳобалар:

- Биз улардан бўламиз, деган умиддамиз, – дейишди. Сўнгра Пайғамбар алайҳиссалом «Инналлазийна кафаруу...» дан то «азабун азийм»гача ўқидилар ва:

- Мана булар аҳли дўзахлар, – дедилар. Саҳобалар:

- Бизлармас-а? – дейишган эди, Набий алайҳиссалом:

- Ҳа! – дедилар».

Бу оятларда аввал мўминларнинг, кейин коғирларнинг васфи келди. Келаси оятларда эса учинчи тоифа бўлмиш мунофиқларнинг васфи бошланади. Мунофиқларнинг хатари улкан, чунки уларнинг ҳақиқий башаралари кўпчиликка аён эмас. Шунинг учун Аллоҳ гапни узоқдан бошлаб, уларнинг бир неча сифатларини таърифлайди.